

Petr Pavlíček: „Dvojitý svět C. S. Lewise“

Když se mluví o „světě C.S.L“, většinou se tím rozumí svět jeho literární fantazie. Při pročítání jeho životopisů ale přicházíme na to, že i svět jeho všedních dnů byl pozoruhodně pestrý, rozkročený mezi mnoha protiklady. K mnoha každodenním „světům“ C.S.L lze s nápadnou pravidelností objevovat i jakýsi „druhý svět“, který celý životní příběh obohacuje pozoruhodným rozsahem. A navíc se zdá, jako by tímto příběhem neprocházela jen jedna postava, ale hned několik. Zvláštní dualita, kontrast, princip „nejen, ale i“ je červenou nití, která prostupuje životem anglického spisovatele irského původu, učenice i učitele, obdivovaného i nenáviděného... C.S.Lewise.

Petr Pavlíček působí přes dvacet let jako hematolog ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady a vyučuje na 3. LF UK. Věnuje se zejména péči o pacienty s chronickým krevním nádorovým onemocněním – mnohočetným myelomem.

Ondřej Váša: „'Space is the wrong name,' neboli o dvou rovnoběžkách, které se protínají v nekonečnu“

V roce 1968 vybidne William S. Burroughs k „odhození všeho jazykového smetí, všech těch řečí o Bohu, vlasti, lásce, straně,“ neboť „pakliže se chceme skutečně vydat do vesmíru, musíme se naučit žít bez náboženství, bez vlasti, bez spojenců. Musíme se naučit žít v tichosti. Kdokoliv, kdo se modlí ve vesmíru, se v něm nenachází.“ Tolik bezbožník Burroughs v reakci na vánoční oběh Měsíce, během kterého posádka Apolla 8 četla do kosmického éteru z knihy Genesis. Vtipné je, že anglikán C. S. Lewis se přes veškerou kritiku vesmírného podniku s Burroughsovým postojem vzdáleně sblíží. Neboť i Lewis bude nacházet v amalgámu modlitby a „velkého vnějšku“ nesmiřitelný protimluv; jak a proč a do jaké míry tento zápas píská Dante, bude námětem příspěvku.

Ondřej Váša působí coby odborný asistent na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy, kde prostředkuje dialog mezi astronomií, uměním a filozofií především 20. a 21. století. Hvězdy nejraději pozoruje ve dne.

Štěpán Smolen: „Ta obludná síla ve virtuálním věku“

Poslední díl kosmické trilogie patří k Lewisovým nejspornějším dílům. V příspěvku se pokusím shrnout důvody dobového nadšení či znechucení románem mezi Inklingy i vně jejich kruhu. Zároveň bych rád představil současné hlasy, které v knize vidí prorocké dílo předem diagnostikující nemoci civilizace ve 21. století.

Štěpán Smolen je římskokatolický kněz, duchovní správce farnosti Jablonec nad Nisou a příležitostný pisálek.

Pavol Hrabovecký: „Sakramentálny realizmus Chestertona a Lewisa“

Cieľom tejto štúdie je predstaviť chápanie sakramentálneho realizmu G. K. Chestertona a C. S. Lewisa a jeho možné využitie v pre-evanjelizácii. Ukazuje sa, že diela G. K. Chestertona boli silným vplyvom na konverziu C. S. Lewisa, jeho kresťanské literárne myslenie a apologetiku. Chesterton aj Lewis ponúkli sviatosťné vnímanie sveta, prístupné vďaka krstu imaginácie.

V ich dielach imaginácia pomáha rozumu rozšíriť sa a rozpoznať nadprirodzené v prirodzenom. Preto je imaginácia podstatnou súčasťou ich apologetiky kresťanstva, ktorá oslovuje súčasného človeka. Takto môže nová apologetika imaginácie slúžiť ako vhodná príprava na ohlasovanie evanjelia dnes.

Pavol Hrabovecký vyučuje fundamentálnu teológiu a ekumenizmus na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku. Odborne sa venuje dialógu medzi teológiou a kultúrou, súčasnej apologetike, J.H. Newmanovi a G.K. Chestertonovi.

Adam Mackerle: „Když biblista čte Stříbrnou židli“

C. S. Lewis byl jako odborník na středověkou literaturu dobře obeznámen s problematikou textové kritiky a s obtížemi, které textová kritika způsobuje při interpretaci textů. Vedle toho je dlouholetým a stále otevřeným tématem otázka aplikace biblických norem na aktuální život. Obě témata jsou nějakým způsobem řešena ve Stříbrné židli, a je tedy zajímavé ptát se, jak Lewisova slova vnímá biblista, resp. jaký dopad mají, jsou-li vztažena na oblast biblistiky a biblické etiky. **Adam Mackerle** je teolog a biblista působící na Teologické fakultě Jihočeské univerzity a otec dvou dětí. Zabývá se hlavně Starým zákonem, prorockou literaturou a biblickou etikou.

Barbora Šmejdivá: „Dokud nemáme tvář: Román jako mapa duchovní cesty“

Lewisův poslední román *Dokud nemáme tvář* je právem považován za vrchol autorovy literární tvorby. Šíře obsažených témat, nejednoznačnost jeho klasifikace a množství interpretačních přístupů do dnes láká k různorodým výkladům. Cílem příspěvku je představit jeden z možných interpretačních klíčů na pomezí literární vědy a teologie s důrazem na hledání duchovní cesty skryté v příběhu hlavní hrdinky.

Barbora Šmejdivá působí jako odborná asistentka na Katolické teologické fakultě na katedře církevních dějin a literární historie. Zabývá se vztahem teologie a literatury.

Jan Čermák: C. S. Lewis a J. R. R. Tolkien jako filologové

Příspěvek se zaměří na srovnání C. S. Lewise a J. R. R. Tolkiena jako filologů. Opírat se bude zejména o Lewisovu *Allegory of Love*, *Discarded Image* a *Studies in Words* a o Tolkienovy analýzy staroanglické a středoanglické literatury. Okrajově přihlédně i k projekcím těchto přístupů k filologii i do literárních děl obou literárních vědců a tvůrců.

Jan Čermák se zabývá anglickou historickou lingvistikou, anglickou středověkou literaturou a ranými dějinami finského jazyka a slovesnosti na FF UK.

Pavel Hošek: Cože? Ty taky? Přátelství C. S. Lewise a J. R. R. Tolkiena?

Celoživotní přátelství mezi C. S. Lewisem a J. R. R. Tolkienem mělo pro oba spisovatele osudový význam. Mělo zásadní vliv také na jejich literární tvorbu. Trvalo několik desetiletí, prošlo několika různými fázemi. Toto přátelství je také obestřeno řadou mýtů a nedorozumění. Jak to tedy bylo ve skutečnosti?

Pavel Hošek je vedoucím katedry religionistiky na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Zabývá se vztahem teologie a kultury, odborně se věnuje vztahu teologie a vědy o náboženství a také předpokladům a možnostem mezináboženského dialogu. Je předním českým znalcem Lewisova díla.

Beseda s překladatelkou „Letopisů Narnie“, paní Renatou Ferstovou

Mnoho lidí vděčí za svoje první setkání se C.S.Lewisem českému překladu *Letopisů Narnie*, jehož autorkou je Renata Ferstová. Během besedy zavzpomíná nejen na svoje první setkání s dílem C.S. Lewise a dobu, kdy překlady vznikaly, ale i na to, jak zásadní vliv na její další život i tvorbu mělo literární setkání s Lewisovým přítelem, J.R.R.Tolkienem. Paní Ferstová je už mnoho let organizátorkou dětských táborů s tematikou navazující na Tolkienův svět a milovnicí Quenijštiny, jazyka, který J.R.R. Tolkien pro svůj fantazijní svět vytvořil. „Snažila jsem se sehnat nějakou učebnici Tolkienových jazyků, abych v nich nedělala chyby, když už píšu z jeho světa – a protože jsem zjistila, že žádná neexistuje, napsala jsem si ji, abych se měla z čeho učit“.

Renata Ferstová (*1960) překladatelka, spisovatelka. Vdaná, matka 4 dětí, babička 7 vnoučat. Má ráda anglický černý čaj, knihy (zejména historické romány a klasické detektivky), rokle, vodopády a staré stromy. Těší ji povídat si s dětmi a mladými lidmi.